

Sygn. akt I C 192/16

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 20 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód (...)z/s **we W.**

pozwany **R. K.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Z./

1. (...)

2. (...)

20.04.2016r.

Sygn. akt I C 192/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew przeciwko pozwanemu R. K.domagając się zasądzenia kwoty 7286,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa podniosła, iż zobowiązanie pozwanego wynikało z umowy bankowej nr (...)zawartej w dniu 17.09.2008r. przez pozwanego z Bankiem (...) S.A.na określoną kwotę pieniężną, do której zwrotu pozwany zobowiązał się w tejże umowie. Pozwany nie wywiązał się jednak z zobowiązania, w związku z czym niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Pozwany został wezwany do zapłaty zaległej kwoty przez wierzyciela pierwotnego, który wskazał, iż w razie nieuregulowania zobowiązania wierzytelność zostanie przelana na rzecz (...). Jednak pomimo wezwania do dobrowolnego zaspokojenia wymagalnego roszczenia, pozwany w oznaczonym terminie nie spełnił dochodzonego świadczenia.

W dniu 21.06.2012r. została zawarta umowa pomiędzy (...) we W., a Bankiem (...) S.A., w wyniku której nastąpiła cesja wierzytelności. Strona powodowa wskazała nadto, że dowodem istnienia zobowiązania jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...)z dnia 20.01.2016r., podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony

pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym. Wyciąg ten bowiem precyzuje źródło i rodzaj wierzytelności wraz z potwierdzeniem faktu dokonanej cesji.

Pozwany R. K. nie wdał się w spór co do istoty sprawy i nie stawił się na terminie wyznaczonej rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 czerwca 2012r. strona powodowa (...)z/s we W.zawarła z Bankiem (...) S.A.siedzibą we W.umowę sprzedaży wierzytelności, załącznikiem do której był wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji wierzytelności określający zobowiązanie pozwanego.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 8;
- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 13.

Strona powodowa wystawiła przeciwko pozwanemu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 20.01.2016r. określając w nim wysokość zobowiązania pozwanego na kwotę 7286,17 złotych, w tym 4435,92 złotych tytułem należności głównej oraz 2850,25 złotych tytułem odsetek. W wyciągu wskazano, iż należność pozwanego wynika z umowy kredytu z dnia 17.09.2008r. nr (...).

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej k. 7.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle ustaleń poczynionych wyżej, a wynikających w całości z dołączonych do akt dokumentów, należy stwierdzić, że strona powodowa – na której zgodnie z art. 6 kc spoczywał ciężar dowodu, nie wykazała okoliczności uzasadniających uwzględnienie żądania.

Strona powodowa nie udowodniła okoliczności, iż nabyła wierzytelność wobec pozwanego R. K.. Wykazała jedynie zawarcie umowy sprzedaży wierzytelności z Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W., nie udowodniła zaś w sposób nie budzący wątpliwości, iż nabyła określoną wierzytelność wobec R. K., przysługującą jego pierwotnemu wierzycielowi. Do umowy sprzedaży wierzytelności dołączony został bowiem jedynie dokument nazwany „wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji”, który to dokument nie zawiera danych podmiotu go wystawiającego. Na dokumencie tym znajduje się jedynie podpis radcy prawnego, który – jak należy domniemywać – jest poświadczeniem dokumentu za zgodność z oryginałem. Na kwestię braku mocy dowodowej takiego dokumentu zwrócił zaś już wcześniej uwagę Sąd Okręgowy we Wrocławiu, który w wyroku z 07.01.2015r. (sygn. akt II Ca 1176/14) wskazał, że „sporządzona na odrębnej kartce tabela, nie połączona w żaden sposób z umową cesji, niepodpisana (...) – nie może być uznana za wyciąg z załącznika do umowy”.

Strona powodowa występując z niniejszym powództwem zobligowana była do wykazania istnienia swojej legitymacji procesowej, a zatem faktu skutecznego nabycia wierzytelności, czego w niniejszym procesie nie uczyniła.

Ponadto dla wykazania swojego żądania strona powodowa dołączyła do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej wystawiony na podstawie art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach sekurytyzacyjnych, który miał stanowić dowód na poparcie wszystkich jej twierdzeń, jakie zawarła w pozwie. Jednak pozostawała w błędnym przekonaniu, że może on stanowić samodzielną podstawę do dochodzenia niniejszego roszczenia. Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r. (sygn. P1/10, Dz. U. z 25/07/2011 r. Nr 152, poz. 900) art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach sekurytyzacyjnych, w

części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym wprowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji. Zgodnie z powyższym wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego należy traktować jako dokument prywatny, który korzysta z domniemania autentyczności oraz z domniemania, że zawarte w nim oświadczenie złożyła osoba, która go podpisała (art. 245 k.p.c.). Dokument prywatny nie korzysta natomiast z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nim zawartych. O materialnej mocy dowodowej dokumentu prywatnego, zależącej od jego treści, rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów myśl art. 233 § 1 k.p.c. Podobnie jak w wypadku innych dowodów, sąd ocenia, czy dowód ten ze względu na jego indywidualne cechy i okoliczności obiektywne zasługuje na wiarę, czy nie. Wynikiem tej oceny jest przyznanie lub odmówienie dowodowi z dokumentu waloru wiarygodności, ze stosownymi konsekwencjami w zakresie jego znaczenia dla ustalenia podstawy faktycznej orzeczenia.

W świetle materiału procesowego zebranego w niniejszym postępowaniu Sąd uznał, że dokument w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 20.01.2016r. nie stanowi dowodu istnienia zobowiązania pozwanego wobec strony powodowej, jego wysokości i wymagalności.

Sąd jednocześnie zauważa, iż strona powodowa nie wykazała, iż pozwany R. K. zawierał umowę kredytu z dnia 17.09.2008r. z Bankiem (...) S.A. wobec faktu, iż dokument takowy nie został dołączony do pozwu, zatem nie sposób stwierdzić, iż pozwany zalegał z zapłatą zobowiązania na rzecz tegoż banku, która to wierzytelność miała zostać następnie nabyta przez stronę powodową umową cesji z dnia 21 czerwca 2012r.

Strona powodowa występując z niniejszym powództwem zobligowana była do wykazania istnienia swojej legitymacji procesowej, a zatem faktu skutecznego nabycia wierzytelności, czego w niniejszym procesie nie uczyniła.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał zatem, że zgłoszone w pozwie żądanie nie zostało należycie udowodnione. Podkreślenia jeszcze wymaga, iż Sąd zobowiązany jest oceniać istnienie legitymacji procesowej z urzędu orzekając co do istoty sprawy.

Mając powyższe na uwadze wobec braku wykazania skutecznego nabycia objętej pozwem wierzytelności powództwo podlegało oddaleniu.

W tych okolicznościach orzeczono jak na wstępie.